
Shankara Gita

शङ्करगीता

Document Information

Text title : shaMkaragItA

File name : shaMkaragItA.itx

Category : gItA, giitaa, shiva

Location : doc_giitaa

Transliterated by : PSA Easwaran

Proofread by : PSA Easwaran

Description-comments : viShNudharmottara purAna 51-57

Latest update : December 28, 2022

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 28, 2022

sanskritdocuments.org

Shankara Gita

શકુરગીતા

શકુરગીતાસુ પ્રથમોઽધ્યાયઃ

અથ શ્રીવિષ્ણુધર્મોત્તરે પ્રથમખણ્ડાન્તર્ગતે શકુરગીતાસુ
પ્રથમોઽધ્યાયઃ ॥ ૧ ॥

માર્કણ્ડેય ઉવાચ ।

કૈલાસશિખરે રમ્યે નાનાઘાતુવિચિત્રિતે ।

નાનાદ્રુમલતાકીર્ણે નાનાપક્ષિનિનાદિતે ॥ ૧ ॥

ગડ્ગાનિર્ઝરસગ્જાતે સતતં ચારુનિઃસ્વને ।

દેવદેવં મહાદેવં પર્યપૃચ્છત ભાર્ગવઃ ॥ ૨ ॥

શમ ઉવાચ ।

દેવદેવ મહાદેવ ગડ્ગાલુલિતમૂર્ધજ ।

શશાક્રુલેખાસંયુક્ત જટાભારાતિભાસ્વર ॥ ૩ ॥

પાર્વતીદત્તદેહાર્ધ કામકાલાડ્ગનાશન ।

ભગનેત્રાન્તકાયિન્ત્ય પૂષ્ણો દશનશાતન ॥ ૪ ॥

ત્વત્તઃ પરતરં દેવં નાન્યં પશ્યામિ કચ્ચન ।

પૂજયન્તિ સદા લિડ્ગં તવ દેવાઃ સવાસવાઃ ॥ ૫ ॥

સ્તુવન્તિ ત્વામૃષિગણા ધ્યાયન્તિ ચ મુહુર્મુહુઃ ।

પૂજયન્તિ તથા ભક્ત્યા વરદં પરમેશ્વર ॥ ૬ ॥

જગતોઽસ્ય સમુત્પત્તિસ્થિતિસંહારપાલને ।

ત્વામેકં કારણં મન્યે ત્વયિ સર્વં પ્રતિષ્ઠિતમ્ ॥ ૭ ॥

કં ત્વં ધ્યાયસિ દેવેશ તત્ર મે સંશયો મહાન્ ।

આચક્ષ્વ તન્મે ભગવન્ યદનુગ્રાહ્યતા મયિ ॥ ૮ ॥

પ્રમાદસામ્મુખ્યતયા મયૈતદ્વિઝમ્ભમાસાઘ જગત્પ્રધાન ।

भवन्तमीड्यं प्रणिपत्य मूर्ध्ना पृथ्वामि सञ्जातकुतूहलात्मा ॥ ८ ॥

ॐति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमभाएउे मार्कण्डेयवज्रसंवादे

परशुरामोपाख्याने शङ्करगीतासु रामप्रश्नो नामैकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

शङ्करगीतासु द्वितीयोऽध्यायः

अथ श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमभाएऽन्तर्गते

शङ्करगीतासु द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

शङ्कर उवाच ।

त्वद्दुक्तोऽयमनुप्रश्नो राम राज्ञवलोचन ।

त्वमेकः श्रोतुमर्होऽसि मत्तो भृगुकुलोद्भूत ॥ १ ॥

यत्तत्परमकं धाम मम भार्गवनन्दन ।

यत्तदक्षरमव्यक्तं पारं यस्मान्न विद्यते ।

ज्ञानज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदि सर्वस्य याश्रितम् ॥ २ ॥

त्वामहं पुण्डरीकाक्षं चिन्तयामि जनार्दनम् ।

अेतद्राम रडस्थं ते यथावत्कथितं वयः ॥ ३ ॥

ये भक्तास्तमजं देवं न ते यान्ति पराभवम् ।

तमीशमजमव्यक्तं सर्वभूतपरायणम् ॥ ४ ॥

नारायणमनिर्देश्यं जगत्कारणकारणम् ।

सर्वतः पाणिपादं तं सर्वतोऽक्षिशिरोभुजम् ॥ ५ ॥

सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ।

सार्वेन्द्रियगुणामासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ॥ ६ ॥

असक्तं सर्वतश्चैव निर्गुणं गुणभोक्तृ य ।

बहिरन्तश्च भूतनामयरश्चर एव य ॥ ७ ॥

सूक्ष्मत्वात्तद्विज्ञेयं दूरस्थं यान्तिकं य यत् ।

अविभक्तं विभक्तेषु विभक्तमिव य स्थितम् ॥ ८ ॥

भूतवर्ति य तज्ज्ञेयं त्रिसिषु प्रभविषु य । in BG भूतभर्तृ

ज्योतिषामपि तज्ज्योतिः तमसां परमुच्यते ॥ ९ ॥ in BG तमसः

अनादिमत्परं ब्रह्म न सत्तत्राऽसदुच्यते ।

प्रकृतिर्विकृत्योऽसौ जगतां भूतभावनः ॥ १० ॥
 यस्मात्परतरं नास्ति तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 छ्छामात्रमिदं सर्वं त्रैलोक्यं सयराचरम् ॥ ११ ॥
 यस्य देवादिदेवस्य तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 यस्मिन् सर्वं यतः सर्वं यः सर्वं सर्वतश्च यः ॥ १२ ॥
 यश्च सर्वमयो देवस्तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 योगीश्वरं पद्मनाभं विष्णुं जिष्णुं जगत्पतिम् ॥ १३ ॥
 जगन्नाथं विशालाक्षं चिन्तयामि जगद्गुरुम् ।
 शुश्रिं शुश्रिपदं उंसं तत्परं परमेष्ठिनम् ॥ १४ ॥
 युक्त्वा सर्वात्मनाऽऽत्मानं तं प्रपद्ये जगत्पतिम् ।
 यस्मिन् विश्वानि भूतानि तिष्ठन्ति य विशन्ति य ॥ १५ ॥
 गुणभूतानि भूतेशे सूत्रे मणिगण्डा एव ।
 यस्मिन्नित्ये तते तन्तौ दृष्टे अगिव तिष्ठति ॥ १६ ॥
 सद्यसद्ग्रथितं विश्वं विश्वाङ्गो विश्वकर्माणि ।
 हरिं सदस्रशिरसं सदस्रचरणैर्क्षणात् ॥ १७ ॥
 प्राङ्मुखोऽसौ देवं यं विश्वस्य परायणम् ।
 अणीयसामणीयांसं स्थविष्ठं य स्थवीयसाम् ॥ १८ ॥
 गरीयसां गरिष्ठं य श्रेष्ठं य श्रेयसामपि ।
 यं वाकेष्वनुवाकेषु निषत्सूपनिषत्स्वपि ॥ १९ ॥
 गृणन्ति सत्यकर्माणां सत्यं सत्येषु सामसु ।
 यतुर्भिश्चतुरात्मानं सत्त्वस्थं सात्त्वतां पतिम् ॥ २० ॥
 यं द्विवैर्द्वैवमर्थन्ति मुह्यैः परमनामभिः ।
 यमनन्यो व्यपेताशीरात्मानं वीतकल्मषम् ॥ २१ ॥
 छ्छानन्त्याय गोविन्दं पश्यत्यात्मन्यवस्थितम् ।
 पुराणः पुरुषः प्रोक्तो ब्रह्मा प्रोक्तो युगादिषु ॥ २२ ॥
 क्षये सङ्घर्षाः प्रोक्तस्तमुपास्यमुपास्महे ।
 यमेकं बहुधाऽऽत्मानं प्रादुर्भूतमधोक्षजम् ॥ २३ ॥

नान्यभक्ताः क्षियावन्तो यजन्ते सर्वकामदम् ।
 यमाहुर्जगतां कोशं यस्मिन् सन्निहिताः प्रजः ॥ २४ ॥
 यस्मिन् लोकाः स्फुरन्तीमे जले शङ्कुनयो यथा ।
 ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म यत्तत्सदसतः परम् ॥ २५ ॥
 अनादिमध्यपर्यन्तं न देवा नर्षयो विदुः ।
 यं सुरासुरगन्धर्वास्ससिद्धर्षिमहोरगाः ॥ २६ ॥
 प्रयता नित्यमर्थन्ति परमं दुःखभेषजम् ।
 अनादिनिधनं देवमात्मयोनिं सनातनम् ॥ २७ ॥
 अप्रतर्क्यमविज्ञेयं हरिं नारायणं प्रभुम् ।
 अतिवाय्विन्द्रकर्माणं यातिसूर्याग्निजसम् ॥ २८ ॥
 अतिबुद्धीन्द्रियग्रामं तं प्रपद्ये प्रजापतिम् ।
 यं वै विश्वस्य कर्तारं जगतस्तस्थुषां पतिम् ॥ २९ ॥
 वदन्ति जगतोऽध्यक्षमक्षरं परमं पदम् ।
 यस्याग्निरास्यं द्यौर्मूर्धा षं नाभिश्चरणौ क्षितिः ॥ ३० ॥
 यन्द्रादित्यौ य नयने तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 यस्य त्रिलोकी जठरे यस्य काष्ठाश्च वाहनाः ॥ ३१ ॥
 यस्य श्वासश्च पवनस्तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 विषये वर्तमानानां यं तं वैशेषिडैर्गुणैः ॥ ३२ ॥
 प्राहुर्विषयगोप्तारं तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 परः कालात्परो यज्ञात्परस्सदसतश्च यः ॥ ३३ ॥
 अनादिरादिविश्वस्य तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 पद्भ्यां यस्य क्षितिर्जता श्रोत्राभ्यां य तथा दृशः ॥ ३४ ॥
 पूर्वभागे द्विवं यस्य तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 नाभ्यां यस्यान्तरिक्षस्य नासाभ्यां पवनस्य य ॥ ३५ ॥
 प्रस्वेदादम्भसां जन्म तं देवं चिन्तयाम्यहम् ॥ ३६ ॥
 वराहशीर्षं नरसिंहरूपं
 देवेश्वरं वामनरूपरूपम् ।
 त्रैलोक्यनाथं वरहं वरेण्यं

तं राम नित्यं मनसा नतोऽस्मि ॥ ३७ ॥

वङ्नाथस्य ब्राह्मणस्यसम्प्रभूता

यद्भक्षसः क्षत्रियाः सम्प्रभूताः ।

यस्योरुच्युग्माश्च तथैव वैश्याः

पद्भ्यां तथा यस्य शूद्राः प्रसूताः ॥ ३८ ॥

व्यासं तथा येन जगत्समग्रं

विभूतिभिर्भूतभवोद्भवेन ।

देवाधिनाथं वरदं वरेण्यं

तं राम नित्यं मनसा नतोऽस्मि ॥ ३९ ॥

एति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमभाष्ये मार्कण्डेयवज्रसंवादे

श्रीभार्गवरामप्रश्ने शङ्करगीतासु ध्येयनिर्देशो नाम

द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥

शङ्करगीतासु तृतीयोऽध्यायः

अथ श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमभाष्यान्तर्गते शङ्करगीतासु

तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

राम उवाच ।

वराहं नरसिंहं च वामनं च मधेश्वर ।

त्वत्तोऽहं श्रोतुमिच्छामि प्रादुर्भावात्मनः ॥ १ ॥

शङ्कर उवाच ।

अदितिश्च दितिश्चैव द्वे भार्ये कश्यपस्य च ।

अदितिर्जनयामास देवानिन्द्रपुरोगमान् ॥ २ ॥

दितिश्च जनयामास द्वौ पुत्रौ भीमविक्रमौ ।

डिरण्याक्षं दुराधर्षं डिरण्यकशिपुं तथा ॥ ३ ॥

ततोऽभिषिक्तवान् शङ्कं देवराज्ये प्रजापतिः ।

दानवानां तथा राज्ये डिरण्याक्षं बलोत्तमम् ॥ ४ ॥

अभिषिच्य तयोः प्रादात्स्वर्गं पातालमेव च ।

पातालं शासति तथा डिरण्याक्षे मडासुरे ॥ ५ ॥

धराधारा धरां त्यक्त्वा षमुत्पेतू रथात्पुरा ।
 पक्षवन्तो मलाभाग नूनं भाव्यर्थयोद्विताः ॥ ६ ॥
 धराधरपरित्यक्ता धरा यलनिबन्धना ।
 यदा तदा दैत्यपुरं सकलं व्याप्तमम्भसा ॥ ७ ॥
 दृष्ट्वैव स्वपुरं व्याप्तमम्भसा दितिजोत्तमः ।
 सैन्यमुद्योजयामास जतशङ्कः सुरान् प्रति ॥ ८ ॥
 उद्युक्तेन स सैन्येन दैत्यानां यतुरङ्गिणा ।
 विजित्य त्रिदशाञ्जये आजडार त्रिविष्टपम् ॥ ९ ॥
 वृताधिकारास्त्रिदशा जग्मुः शरणागञ्जसा ।
 देवराजं पुरस्कृत्य वासुदेवमजं विभुम् ॥ १० ॥
 त्रिदशान् शरणां प्रप्तान् छिरणयाक्षविवासितान् ।
 संयोज्याभयदानेन विससर्ज जनार्दनः ॥ ११ ॥
 विसृज्य त्रिदशान् सर्वान् चिन्तयामास केशवः ।
 किन्तु उपमलं कृत्वा घातयिष्ये सुरार्दनम् ॥ १२ ॥
 तिर्यग्भ्रमण्यदेवानामवध्यः स सुरान्तकः ।
 भ्रमण्यो वरदानेन तस्मात्तस्य वधेप्सया ॥ १३ ॥
 नृवराडो भविष्यामि न देवो न य मानुषः ।
 तिर्यगूपोऽयं वैवाङ्घातयिष्यामि तं ततः ॥ १४ ॥
 अेतावदुक्त्वा सङ्गेन नृवराडोऽभवत्प्रभुः ।
 यूर्षिताञ्जनशैलाभस्तप्तजाम्भूनदाम्भरः ॥ १५ ॥
 यमुनावर्तकृष्णाङ्गः तदावर्ततनूरुलः ।
 तदोद्यधेव दुर्वार्यस्तत्पित्रा तेजसा समः ॥ १६ ॥
 तत्प्रवालं धवाक्षोभ्यस्तत्प्रवालं धवौघवान् ।
 तत्प्रवाडामलतनुस्तत्प्रवालमनोदरः ॥ १७ ॥
 सजलाञ्जनकृष्णाङ्गः सजलाम्बुदसञ्छविः ।
 पीतवासास्तदा भाति सविद्युद्विद्ये तोयधः ॥ १८ ॥
 उरसा धारयन् डारं शशाङ्कसदृशञ्छविः ।
 शुशुभे सर्वभूतात्मा सजलाङ्कं धवाम्बुदः ॥ १९ ॥

शशाङ्गुलेभाविमले दंष्ट्रे तस्य विरेजतुः ।
 मेघान्तरितभिम्बस्य द्वौ भागौ शशिनी यथा ॥ २० ॥
 कराभ्यां धारयन् भाति शङ्खयुके जनार्दनः ।
 यन्द्रार्कसदृशे राम पादयारीव पर्वतः ॥ २१ ॥
 मडाञ्जमूतसङ्काशो मडाञ्जमूतसन्निभः ।
 मडाञ्जमूतवद्वेगी मडाभलपराक्रमः ॥ २२ ॥
 दानवेन्द्रवधाकाङ्क्षी छिरण्याक्षसभां ययौ ।
 छिरण्याक्षोऽपि तं दृष्ट्वा नृवराडं जनार्दनम् ॥ २३ ॥
 दानवांश्चोदयामास तिर्यग्जातमपूर्वकम् ।
 गृह्यतां बध्यतां यैव कीडार्थं स्थाप्यतां तथा ॥ २४ ॥
 धृत्येवमुक्तः संरब्धः पाशडस्तांस्तु दानवान् ।
 जिघृक्षमाणांश्चक्रेण जघान शतशो रणे ॥ २५ ॥
 उच्यमानेषु दैत्येषु छिरण्याक्षोऽथ दानवान् ।
 योदयामास संरब्धान् वराडाधिककारणात् ॥ २६ ॥
 योदिता दानवेन्द्रेण दानवाः शस्त्रपाणयः ।
 प्रववर्षुस्तथा देवं शस्त्रवर्षेण केशवम् ॥ २७ ॥
 दैत्याः शस्त्रनिपातेन देवदेवस्य यच्छिणः ।
 नैव शेकुर्वृथाकर्तुं यत्नवन्तोऽपि निर्भयाः ॥ २८ ॥
 उच्यमानोऽपि दैत्येन्द्रैः दानवान् मधुसूदनः ।
 जघान यच्छेण तदा शतशोऽथ सडस्रशः ॥ २९ ॥
 उच्यमानेषु सैन्येषु छिरण्याक्षः स्वयं ततः ।
 उत्थाय धनुषा देवं प्रववर्ष सुरोत्तमम् ॥ ३० ॥
 छिरण्याक्षस्तु तान् दृष्ट्वा विह्वलांश्च शिवीमुभान् ।
 शिवीमुभाभान् सम्पश्यन् समपश्यन्मडद्भयम् ॥ ३१ ॥
 ततोऽस्त्रैर्युधु तेन देवदेवेन यच्छिणा ।
 तान्यस्य हृलडीनानि यकार भगवान् स्वयम् ॥ ३२ ॥
 ततो गदां काञ्चनपट्टनद्धां विभूषितां किङ्किणिजालसङ्घैः ।

शिक्षेप दैत्याधिपतिः स घोरां तां यापि देवो विह्वलीचकार ॥ ३३ ॥

शक्तिं ततः पट्टविनद्धमध्यामुल्कानलाभां तपनीयचित्राम् ।

शिक्षेप दैत्यस्स वराडकाये लुङ्कारदग्धा निपपात सा य ॥ ३४ ॥

ततस्त्रिशूलं ज्वलिताग्रशूलं स शीघ्रगं देवगणस्य सङ्घ्ये ।

दैत्याधिपस्तस्य ससर्ज वेगादवेक्षितः सोऽपि जगाम भूमिम् ॥ ३५ ॥

शङ्खस्वनेनापि जनार्दनश्च विद्राव्य दैत्यान् सकलान् मडात्मा ।

सकुण्डलं दैत्यगणाधिपस्य शिखेद यकेण शिरः प्रसज्य ॥ ३६ ॥

निपातिते दैत्यपतौ स देवः सम्पूजितः शकपितामडाभ्याम् ।

मया य सर्वैस्त्रिदशैः समेतैर्जगाम काष्ठां मनसा त्वभीष्टाम् ॥ ३७ ॥

शक्रोऽपि लब्ध्वा त्रिदिवं मडात्मा शिखेद पक्षान् धरणीधराणाम् ।

ररक्ष येमां सकलां त्रिलोकीं धर्मैण धर्मज्ञभृतां वरिष्ठः ॥ ३८ ॥

ॐ श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमभाष्ये शङ्करगीतासु नृवराडप्रादुर्भावे

छिरण्याक्षवधो नाम त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

शङ्करगीतासु यतुर्थोऽध्यायः

अथ श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमभाष्येऽन्तर्गते शङ्करगीतासु

यतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

शङ्कर उवाच ।

छिरण्याक्षे उते दैत्ये भ्राता तस्य मडात्मनः ।

छिरण्यकशिपुर्नाम यकारोत्रं मडत्तपः ॥ १ ॥

दशवर्षसडस्त्राणि दशवर्षशतानि य ।

जयोपवासनिरतः स्नानमौनाश्रितप्रतः ॥ २ ॥

तपःशमदमाभ्यां य ब्रह्मयर्थेण यानघ ।

ब्रह्मा प्रीतमनास्तस्य स्वयमागत्य भार्गव ॥ ३ ॥

विमानेनार्कवर्णेन हंसयुक्तेन भास्वता ।

आदित्यैस्सडितः साध्यैस्सडितो मरुदश्रिभिः ॥ ४ ॥

रुद्रैर्विश्वसडायैश्च यक्षराक्षसपन्नगैः ।

द्विगिर्विद्विगिश्च तथा भेयरैश्च मडाग्रडैः ॥ ५ ॥

निम्नगाभिः समुद्रैश्च मासर्तयनसन्धिभिः ।
नक्षत्रैश्च मुडूर्तैश्च कालस्यावयवैस्तथा ॥ ६ ॥

देवर्षिभिः पुण्यतमैः सिद्धैः सप्तर्षिभिस्तथा ।
राजर्षिभिः पुण्यतमैर्गन्धर्वैरप्यसुरोद्यैः ॥ ७ ॥

यरायरगुरुः श्रीमान् वृतः सर्वैर्दिवौकसैः ।
ब्रह्मा ब्रह्मविदां श्रेष्ठो दैत्यं वयनमब्रवीत् ॥ ८ ॥

ब्रह्मोवाच ।

प्रीतोऽस्मि तव भक्तस्य तपसानेन सुप्रत ।
वरं वर्य भद्रं ते यथेष्टं काममाप्नुहि ॥ ९ ॥

छिरण्यकशिपुरुवाच ।

न देवासुरगन्धर्वा न यक्षोरगराक्षसाः ।
न मानुषाः पिशाचा वा लन्धुर्मा देवसत्तम ॥ १० ॥

ऋषयोऽपि न मां शापं कुपुद्रा लोकपितामह ।
शपेयुस्तपसा युक्ता वरमेतद्गृणोम्यहम् ॥ ११ ॥

न शस्त्रेण न यास्त्रेण गिरिणा पादपेन च ।
न शुष्केन न याऽऽर्द्रेण वधं मे स्थात्तथञ्चन ॥ १२ ॥

भवेयमहमेवार्कः सोमो वायुर्दुताशनः ।
सलिलं चान्तरिक्षं च नक्षत्राणि दृशो दश ॥ १३ ॥

अहं क्रोधश्च कामश्च वरुणो वासवो यमः ।
धनदश्च तथाध्यक्षो यक्षः किम्पुरुषाधिपः ॥ १४ ॥

ब्रह्मोवाच ।

अते दिव्यवरांस्तात मया दत्तास्तवाद्भुताः ।
सर्वान् कामानिमांस्तस्मात्प्राप्स्यसि त्वं न संशयः ॥ १५ ॥

शङ्कर उवाच ।

अेवमुक्त्वा स भगवान् जगामाकाशमेव हि ।
वैराजं देवसदनं महर्षिगणसेवितम् ॥ १६ ॥

ततो देवाश्च नागाश्च गन्धर्वा मुनयस्तथा ।

वरप्रदानं श्रुत्वैव पितामहमुपस्थिताः ॥ १७ ॥

देवा उचुः ।

वरेषामनेन भगवन् वधिष्यति स नोऽसुरः ।

तन्नः प्रसीद भगवन् वधोऽप्यस्य विचिन्त्यताम् ॥ १८ ॥

भगवान् सर्वभूतानां स्वयम्भूरारिङ्कुत्प्रभुः ।

स्रष्टा च उव्यकव्यानां याव्यक्तः प्रकृतिर्ध्रुवः ॥ १९ ॥

शङ्कर उवाच ।

सर्वलोकछितं वाक्यं श्रुत्वा देवः प्रजापतिः ।

प्रोवाच वरदो वाक्यं सर्वान् देवगणांस्ततः ॥ २० ॥

ब्रह्मोवाच ।

अवश्यं त्रिदशास्तेन प्राप्तव्यं तपसः क्लमम् ।

ततस्तस्य वधं विष्णुस्तपसोऽन्ते करिष्यति ॥ २१ ॥

शङ्कर उवाच ।

अेवं श्रुत्वा सुराः सर्वे वाक्यं पङ्कजजन्मनः ।

स्वानि स्थानानि दिव्यानि जग्मुस्ते वै मुदान्विताः ॥ २२ ॥

लघुमात्रे वरे तस्मिन् सर्वाः सोऽबाधत प्रजाः ।

छिरण्यकशिपुर्देत्यो वरदानेन दर्पितः ॥ २३ ॥

आश्रमेषु मडात्मानो मुनीन्द्रान् संशितप्रतान् ।

सत्यधर्मरतान् दान्तान् दुराधर्षो भवंस्तु सः ॥ २४ ॥

देवन् त्रिभुवनस्थांश्च पराजित्य मडासुरः ।

त्रैलोक्यं वशमानीय स्वर्गे वसति दानवः ॥ २५ ॥

यदा वरमदोन्मत्तो ज्यावासं कृतवान् द्विवि ।

याज्ञियान् कृतवान् दैत्यानयाज्ञियाश्च देवताः ॥ २६ ॥

आदित्यवसवो रुद्रा विश्वेदेवास्तथाश्विनौ ।

भृगवोऽङ्गिरसः साध्या मरुतश्च सवासवाः ॥ २७ ॥

शरण्यं शरणं विष्णुमुपतस्थुर्मडाबलम् ।

देवं ब्रह्ममयं विष्णुं ब्रह्मभूतसनातनम् ॥ २८ ॥

भूतभव्यभविष्यस्य प्रभुं लोकपरायणम् ।

नारायणं विभुं देवाः शरण्यं शरणं गताः ॥ २८ ॥

देवा उच्युः ।

त्रायस्व नोऽद्य देवेश छिरण्यकशिपोर्वधात् ।

त्वं छि नः परमो देवो ब्रह्मादीनां सुरोत्तम ॥ ३० ॥

प्रोक्तुल्लामलपत्राक्ष शत्रुपक्षक्षयङ्कुर ।

क्षयाय दितिवंशस्य शरणं त्वं भवस्व नः ॥ ३१ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

भयं त्यजध्वममरा अभयं वो ददाम्यहम् ।

तथैव त्रिदिवं देवाः प्रतिपद्यत माशिरम् ॥ ३२ ॥

ओषोऽमुं सभलं दैत्यं वरदानेन दर्पितम् ।

अवध्यममरेन्द्राणां दानवेन्द्रं निहन्म्यहम् ॥ ३३ ॥

शङ्कुर उवाच ।

अेवमुक्त्वा स भगवान् विसृज्य त्रिदिवेश्वरान् ।

नारसिंहं वपुश्चक्रे सडस्रांशुसमप्रभम् ॥ ३४ ॥

प्रांशुं कनकशैलाभं ज्वालापुञ्जविभूषितम् ।

दैत्यसैन्यमडाभ्मोधिभवानलवर्चसम् ॥ ३५ ॥

सन्ध्यानुरक्तमेघाभं नीलवाससमभ्युतम् ।

देवदारुवनखण्त्रं यथा मेरुं मडागिरिम् ॥ ३६ ॥

सम्पूर्णवङ्गत्रदशनैः शशाङ्कुशडलोपमैः ।

पूर्णा मुक्ताङ्गलैः शुभ्रैः समुद्रमिव डान्यनम् ॥ ३७ ॥

नभैर्विद्रुमसङ्काशैर्विराजितकरद्वयम् ।

दैत्यनाथक्षयकरैः डोधस्येव यथाङ्कुरैः ॥ ३८ ॥

सटाभारं सङ्कुटिलं वह्निज्वालाग्रपिङ्गलम् ।

धारयन् भाति सर्वात्मा दवानलमिवायलः ॥ ३९ ॥

दृश्यादृश्यमुभे तस्य जिह्वाभ्युदितयञ्चला ।

प्रलयान्ताम्भुदस्येव यञ्चला तु तडिल्लता ॥ ४० ॥

आवर्तिभिर्लोमधनैः व्याप्तं वित्रडमूर्जितम् ।

मडाकटितटस्कन्धमलातप्रतिमेक्षणम् ॥ ४१ ॥

कल्पान्तमेधनिर्घोषिज्वावानिःश्रासमारुतम् ।
 दुरिरीक्ष्यं दुराधर्षं वज्रमध्यविभीषणम् ॥ ४२ ॥
 कृत्वा मूर्तिं नृसिंहास्य दानवेन्द्रसत्त्वां यथौ ।
 तां भक्त्या तु वेगेन दैत्यानां भयवर्धनः ॥ ४३ ॥
 भज्यमानां सत्त्वां दृष्ट्वा नृसिंहेन मलात्मना ।
 छिरण्यकशिपू राजा दानवान् समयोदयत् ॥ ४४ ॥
 सत्वजातमिदं घोरं थापूर्वं पुनरागतम् ।
 घातयध्वं दुराधर्षं येन मे नाशिता सत्त्वा ॥ ४५ ॥
 तस्य तद्भयं श्रुत्वा दैत्याः शतसहस्रशः ।
 आयुषैर्विषैर्जघ्नुर्दिवदेवं जनार्दनम् ॥ ४६ ॥
 नानायुधसहस्राणि तस्य गात्रेषु भार्गव ।
 विशीर्षान्येव दृश्यन्ते मूलोष्णानीव पर्वते ॥ ४७ ॥
 दैत्यायुधानां वैकुल्यं कृत्वा उत्वा य दानवान् ।
 करपादप्रहारैश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ४८ ॥
 जग्राह वेगादैतेयं छिरण्यकशिपुं ततः ।
 नृसिंहास्येनान्तमस्त्रवर्षमलाभ्युदम् ॥ ४९ ॥
 वेगेनोत्सङ्गमारोप्य कदलीदललीलया ।
 दारयामास दैत्येशं वक्षस्थलमडागिरिम् ॥ ५० ॥
 कृत्वा तमसुभिर्दानं दैत्येशं केशवः स्वयम् ।
 असुराणां विनाशं य कुध्दो नरहरिव्यधात् ॥ ५१ ॥
 उत्वासुरं शोणितभिन्दुचित्रं सम्पूज्य देवाः सह वासवेन ।
 जग्मुः स्वधिष्ण्यानि मुदा समेता देवोऽप्यथान्तर्हितमूर्तिरास ॥ ५२ ॥
 एति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमपञ्चे माईण्डेयवज्रसंवादे शङ्करगीतासु
 नरसिंहप्रादुर्भावो नाम चतुष्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥

शङ्करगीतासु पञ्चमोऽध्यायः

अथ श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमपञ्चान्तर्गते शङ्करगीतासु
 पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥

शङ्कर उवाच ।

उते छिरण्यकशिपौ दानवे देवकण्ठके ।

उतशेषास्तु दैतेयाः पातालतलमाश्रिताः ॥ १ ॥

पातालतलसंस्थेषु दानवेषु मडायशाः ।

प्रह्लादपौत्रो धर्मात्मा विरोचनसुतो बलिः ॥ २ ॥

आराध्य तपसोत्रेण वरं लेभे पितामहात् ।

अवध्यत्वमजेयत्वं समरेषु सुरासुरैः ॥ ३ ॥

वरलब्धं बलिं ज्ञात्वा पुनश्चकुर्वितेः सुताः ।

प्रलृष्टा दैत्यराजनं प्रह्लादानुमतेर्बलिम् ॥ ४ ॥

सम्प्राप्य दैत्यराज्यं तु बलेन यतुरङ्गिणा ।

जित्वा देवेश्वरं शकभाजडारामरावतीम् ॥ ५ ॥

स्थानभ्रष्टो मडेन्द्रोऽपि कश्यपं शरणं गतः ।

कश्यपेन तदा सार्धं ब्रह्माणं शरणं गतः ॥ ६ ॥

ब्रह्मणाऽभिलितो देवं जगाम शरणं हरिम् ।

अमृताध्मातमेघात्मं शङ्भयङ्गदाधरम् ॥ ७ ॥

देवोऽप्यभयदानेन संयोज्य बलसूदनम् ।

उवाच वचनं काले मेघगम्भीरया गिरा ॥ ८ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

गच्छ शक भविष्यामि त्राता ते बलसूदन ।

देवद्रुपधरो भूत्वा वञ्चयिष्यामि तं बलिम् ॥ ९ ॥

शङ्कर उवाच ।

अेवमुक्तस्तदा शकः प्रययौ कश्यपाश्रमम् ।

आदित्तिशादितेर्गर्भं यांशेनाथ य सर्वदा ॥ १० ॥

गर्भस्थ एव तेजांसि दानवेभ्यः स आदिते ।

ततः कालेन सुषुप्ते अदितिर्वामनाकृतिम् ॥ ११ ॥

यस्मिन् जते सुरगणाः प्रदर्भमतुलं गताः ।

ऋषयश्च मडाभागास्त्रैकाल्यामवदर्शिनः ॥ १२ ॥

अेतस्मिन्नेव काले तु ङयमेधाय दीक्षितः ।
 बलिर्देत्यपतिः श्रिमान् स्यात्त्रिगाममुपाश्रितः ॥ १३ ॥
 वामस्कन्धे तमादाय तस्य यज्ञे बृहस्पतिः ।
 अनयद्बृगुशार्दूल नूनं तस्यैव मायया ॥ १४ ॥
 यज्ञवाटं स सम्प्राप्य यज्ञं तुष्टाय वामनः ।
 आत्मानमात्मना ब्रह्मन् भस्मश्चन्न एवानलः ॥ १५ ॥
 प्रवेशयामास य तं बलिर्धर्मभृतां वरः ।
 ददृशं च मडाभागं वामनं सुमनोहरम् ॥ १६ ॥
 संयुक्तसर्वावयवैः पीनैः सङ्क्षिभपर्वभिः ।
 कृष्णाञ्जिनजटादण्डकमण्डलुविराजितम् ॥ १७ ॥
 विष्कम्भिष्यन् यथा व्याघ्रो लीयति स्म स्वविग्रहे ।
 विष्कम्भिष्यंस्तथैवोर्वी लीनगात्रः स्वविग्रहे ॥ १८ ॥
 अेतस्मिन्नेव काले तु ङयमेधाय दीक्षितः ।
 तस्मात्तु प्रार्थयद्वाजन् देहि मज्यं कमत्रयम् ॥ १९ ॥
 अेवमुक्तस्तु देवेन बलिर्देत्यग्राणाधिपः ।
 प्रदद्यावुदकं तस्य पावयस्वेति याब्रवीत् ॥ २० ॥
 अन्त्यथ्य यदभीष्टं ते तद्रूडाण्य द्विजोत्तम ।
 प्रतिजग्राह य जलं प्रवात्येव तदा हरिः ॥ २१ ॥
 उदङ्मुषैर्देत्यवरैः वीक्ष्यमाणा एवाम्बुदः ।
 आकमंस्तु हरिर्लोकान् दानवाः शस्त्रपाणयः ॥ २२ ॥
 अभिद्रवन्ति वेगेन नानावक्त्रशिरोधराः ।
 गरुडाननाः भङ्गामुष्मा मयूरवदनास्तदा ॥ २३ ॥
 घोरा मकरवक्त्राश्च ङोष्ट्रवक्त्राश्च दानवाः ।
 आप्मुदुर्दुर्वक्त्राश्च घोरवृकमुष्मास्तथा ॥ २४ ॥
 मार्जारशशवक्त्राश्च ङसकाडाननास्तथा ।
 गोधाशल्यकवक्त्राश्च अजाविमलिषाननाः ॥ २५ ॥
 सिंहाव्याघ्रशङ्खालानां द्वीपिवानरपक्षिणाम् ।
 उस्त्यश्चगोभरोष्ट्राणां भुजगानां समाननाः ॥ २६ ॥

प्रतिग्रहजलं प्राप्य व्यवर्धत तदा हरिः ।
 उदङ्मुमैर्द्वैवगाणैरीक्षमाणो ष्वाम्बुदः ॥ २७ ॥
 विक्रमन्तं हरिं लोकान् दानवाः शस्त्रपाणयः ।
 मत्स्यकच्छपवक्त्राणां दूर्ध्वाणां समाननाः ॥ २८ ॥
 स्थूलदन्ता विवृत्ताक्षा लम्बोष्ठजठरास्तथा ।
 पिङ्गलाक्षा विवृत्तास्या नानाभाडुशिरोधराः ॥ २९ ॥
 स्थूलाग्रनासाश्रिपिटा मंडालनुकपालिनः ।
 यीनांशुकोत्तरासङ्गाः डेयित्कृष्णाजिनाम्बराः ॥ ३० ॥
 भुजङ्गाभराणाश्चान्ये डेयिन्मुकुटभूषिताः ।
 सङ्कुण्डलाः सकटकाः सशिरस्त्राणमस्तकाः ॥ ३१ ॥
 धनुर्बाणधराश्चान्ये तथा तोमरपाणयः ।
 भङ्गायर्मधराश्चान्ये तथा परिधपाणयः ॥ ३२ ॥
 शतद्वीयङ्गलस्ताश्च गदामुसलपाणयः ।
 अश्मयन्त्रायुधोपेता भिषिउपालायुधास्तथा ॥ ३३ ॥
 शूलोलूभलस्ताश्च परश्वधधरास्तथा ।
 मंडापृक्षप्रवडणा मंडापर्वतयोधिनः ॥ ३४ ॥
 क्रममाणं वृषीकेशमुपावर्तन्त सर्वशः ।
 स तान् ममर्द सर्वात्मा तन्भुभान् दैत्यदानवान् ॥ ३५ ॥
 सरसीव मंडापमान् मंडालस्तीव दानवान् ।
 प्रमथ्य सर्वान् दैतेयान् उस्तपादतलैस्ततः ॥ ३६ ॥
 रुपं कृत्वा मंडालीममाजडाराऽऽशु मेदिनीम् ।
 तस्य विक्रमतो भूमिं यन्द्रादित्यौ स्तनान्तरे ॥ ३७ ॥
 परं प्रक्रममाणस्य नाभिदेशे व्यवस्थितौ ।
 ततः प्रक्रममाणस्य जनुदेशे व्यवस्थितौ ॥ ३८ ॥
 ततोऽपि क्रममाणस्य पद्भ्यां देवौ व्यवस्थितौ ।
 जित्वा स मेदिनीं कृत्स्नां उत्वा यासुरपुङ्गवान् ॥ ३९ ॥
 ददौ शकाय वसुधां विष्णुर्बलवतां वरः ।

स्वं रूपं य तथाऽऽसाद्य दानवेन्द्रमभाषत ॥ ४० ॥

श्रीभगवानुवाच ।

यज्ञवाटे त्वदीयेऽस्मिन् सालिग्रामे मडासुर ।

मया निविष्टपादेन मापितेयं वसुधरा ॥ ४१ ॥

प्रथमं तु पदं जातं नौर्बन्धशिपरे मम ।

द्वितीयं मेरुशिपरे तृतीयं नाभवत्कवचित् ॥ ४२ ॥

तन्मे वरय दैत्येन्द्र यन्मयाऽऽसं प्रतिग्रहम् ।

बलिरुवाच ।

यावती वसुधा देव त्वयैव परिनिर्मिता ॥ ४३ ॥

तावती ते न सम्पूर्णा देवदेव कमत्रयम् ।

न कृतं यत्त्वया देव कुतस्तन्मे मछेश्वर ॥ ४४ ॥

न य तद्विद्यते देव तथैवान्यस्य कस्यचित् ।

श्रीभगवानुवाच ।

न मे त्वयाऽऽपूर्यते मे दानवेन्द्र यथाश्रुतम् ॥ ४५ ॥

सुतलं नाम पातालं वस तत्र सुसंयतः ।

मयैव निर्मिता तत्र मनसा शोभना पुरी ॥ ४६ ॥

ज्ञातिभिः सड धर्मिष्ठैर्वस तत्र यथासुभम् ।

तत्र त्वं भोक्ष्यसे भोगान् विशिष्टान् बलसूदनात् ॥ ४७ ॥

अवाप्स्यसि तथा भोगान् लोकाद्विधिविवर्जितान् ।

प्राकाभ्ययुक्तश्च तथा लोकेषु विडरिष्यसि ॥ ४८ ॥

मन्वन्तरे द्वितीये य मछेन्द्रत्वं कश्चिष्यसि ।

तेजसा य मदीयेन शकत्वे योक्ष्यसे बले ॥ ४९ ॥

तव शत्रुगणान् सर्वान् घातयिष्याम्यहं तदा ।

ब्रह्मण्यस्त्वं शरण्यस्त्वं यज्ञशीलः प्रियंवदः ॥ ५० ॥

तपस्वी दानशीलश्च वेदवेदाङ्गपारगः ।

तस्माद्यशोभिर्वृद्ध्यर्थं मया त्वमभिसन्धितः ॥ ५१ ॥

देवराजाधिकान् भोगान् पातालस्थोऽपि भोक्ष्यसे ।

सन्निधानञ्च तत्राहं कश्चिष्याम्यसुराधिप ॥ ५२ ॥

મયા ચ રંસ્યસે સાર્ધં સ્પૃહણીયઃ સુરૈરપિ ।
શકૃત્વં ચ તથા કૃત્વા ભાવ્યે સાવર્ણિકેઽન્તરે ॥ ૫૩ ॥
સર્વસાન્ધિવિનિર્મુક્તો મયૈવ સહ રંસ્યસે ॥ ૫૪ ॥

શકુર ઉવાચ ।
ઇત્યેવમુક્ત્વા સજલામ્બુદાભઃ પ્રતપ્તયામીકરધૌતવસ્ત્રઃ ।
અદર્શનં દેવવરો જગામ શક્રશ્ચ લેભે સકલાં ત્રિલોકીમ્ ॥ ૫૫ ॥

ઇતિ શ્રીવિષ્ણુધર્મોત્તરે પ્રથમખણ્ડે માર્કણ્ડેયવજ્રસંવાદે શકુરગીતાસુ
વામનપ્રાદુર્ભાવો નામ પચ્ચપચ્ચાશત્તમોઽધ્યાયઃ ॥ ૫૫ ॥

શકુરગીતાસુ ષષ્ઠોઽધ્યાયઃ

અથ શ્રીવિષ્ણુધર્મોત્તરે પ્રથમખણ્ડાન્તર્ગતે શકુરગીતાસુ
ષષ્ઠોઽધ્યાયઃ ॥ ૬ ॥

રામ ઉવાચ ।
તસ્ય દેવાદિદેવસ્ય વિષ્ણોરમિતતેજસઃ ।
ત્વત્તોઽહં શ્રોતુમિચ્છામિ દિવ્યા આત્મવિભૂતયઃ ॥ ૧ ॥

શકુર ઉવાચ ।
ન શક્યા વિસ્તરાદ્રક્તું દેવદેવસ્ય ભૂતયઃ ।
પ્રાધાન્યતસ્તે વક્ષ્યામિ શૃણુષ્વૈકમના દ્વિજ ॥ ૨ ॥

સર્ગે બ્રહ્મા સ્થિતૌ વિષ્ણુઃ સંહારે ચ તથા હરઃ ।
વરુણો વાયુરાકાશો જ્યોતિશ્ચ પૃથિવી તથા ॥ ૩ ॥

દિશશ્ચ વિદિશશ્ચાપિ તથા યે ચ દિગીશ્વરાઃ ।
આદિત્યા વસવો રુદ્રા ભૃગવોઽઙ્ગિરસસ્તથા ॥ ૪ ॥

સાધ્યાશ્ચ મરુતો દેવા વિશ્વેદેવાસ્તથૈવ ચ ।
અશ્વિનૌ પુરુહુતશ્ચ ગન્ધર્વાપ્સરસાં ગણાઃ ॥ ૫ ॥

પર્વતોદધિપાતાલા લોકા દ્વીપાશ્ચ ભાર્ગવ ।
તિર્યગ્ધૂર્વમધશ્ચૈવ ત્વિઙ્ગિતં ચશ્ચ નેઙ્ગતે ॥ ૬ ॥

સચ્ચાસચ્ચ મહાભાગ પ્રકૃતિર્વિકૃતિશ્ચ યઃ ।
કૃમિકીટપત્ઙ્ગાનાં વચસાં યોનયસ્તથા ॥ ૭ ॥

विधाधरास्तथा यक्षा नागाः सर्पाः सकिन्नराः ।
 राक्षसाश्च पिशाचाश्च पितरः कालसन्धयः ॥ ८ ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाश्च धर्मद्वाराणि यानि य ।
 यज्ञाङ्गानि य सर्वाणि भूतग्रामं यतुर्विधम् ॥ ९ ॥
 जरायुजाएऽजश्चैव संस्वेदजमथोद्भिजम् ।
 ओकज्योतिः स मरुतां वसूनां स य पावकः ॥ १० ॥
 अडिर्भुङ्गश्च रुद्राणां नादैवाश्विनयोस्तथा ।
 नारायणश्च साध्यानां भृगूणां य तथा ऋतुः ॥ ११ ॥
 आदित्यानां तथा विष्णुरायुरङ्गिरसां तथा ।
 विश्वेषां चैव देवानां रोचमानः सुकीर्तितः ॥ १२ ॥
 वासवः सर्वदेवानां ज्योतिषां य उताशनः ।
 यमः संयमशीलानां विरुपाक्षः क्षमाभृताम् ॥ १३ ॥
 यादसां वरुणश्चैव पवनः प्लवतां तथा ।
 धनाध्यक्षश्च यक्षाणां रुद्रो रौद्रस्तथान्तरः ॥ १४ ॥
 अनन्तः सर्वनागानां सूर्यस्तेजस्विनां तथा ।
 गडाणां य तथा चन्द्रो नक्षत्राणां य कृत्तिका ॥ १५ ॥
 कालः कलयतां श्रेष्ठो युगानां य कृतं युगम् ।
 कल्पं मन्वन्तरेशाश्च मनवश्च यतुर्दश ॥ १६ ॥
 स श्रेव देवः सर्वात्मा ये य देवेश्वरास्तथा ।
 संवत्सरस्तु वर्षाणां यायनानां तथोत्तरः ॥ १७ ॥
 मार्गशीर्षस्तु मासानां ऋतूनां कुसुमाकरः ।
 शुक्लपक्षस्तु पक्षाणां तिथीनां पूर्णिमा तिथिः ॥ १८ ॥
 काराणानां वधः प्रोक्तो मुहूर्तानां तथाऽभिजित् ।
 पातालानां सुतलश्च समुद्राणां पयोदधिः ॥ १९ ॥
 जम्बूद्वीपश्च द्वीपानां लोकानां सत्य उच्यते ।
 मेरुः शिलोच्चयानां य वर्षेष्वपि य भारतम् ॥ २० ॥
 डिमालयः स्थावराणां जालवी सरितां तथा ।
 पुष्करः सर्वतीर्थानां गरुडः पक्षिणां तथा ॥ २१ ॥

गन्धर्वाणां चित्ररथः सिद्धानां कपिलो मुनिः ।
 ऋषीणां य भृगुर्देवो देवर्षीणां य नारदः ॥ २२ ॥
 तथा ब्रह्मर्षीणां य अङ्गिराः परिकीर्तितः ।
 विद्याधराणां सर्वेषां देवश्चित्राङ्गदस्तथा ॥ २३ ॥
 कम्बरः किन्नराणां य सर्पाणामथ वासुकिः ।
 प्रह्लादः सर्वदैत्यानां रम्भा याप्सरसां तथा ॥ २४ ॥
 उख्यैःश्रवसमश्वानां धेनूनां यैव कामधुक् ।
 अैरावतो गजैन्द्राणां मृगाणां य मृगाधिपः ॥ २५ ॥
 आयुधानां तथा वज्रो नराणां य नराधिपः ।
 क्षमा क्षमावतां देवो बुद्धिर्बुद्धिमतामपि । २६ ॥
 धर्माविरुद्धः कामश्च तथा धर्मभृतां नृणाम् ।
 धर्मो धर्मभृतां देवस्तपश्चैव तपस्विनाम् ॥ २७ ॥
 यज्ञानां जपयज्ञश्च सत्यः सत्यवतां तथा ।
 वेदानां सामवेदश्च अंशुनां ज्योतिषां पतिः ॥ २८ ॥
 गायत्री सर्वमन्त्राणां वायः प्रवदतां तथा ।
 अक्षराणामकारश्च यन्त्राणां य तथा धनुः ॥ २९ ॥
 अध्यात्मविद्या विद्यानां कवीनामुशना कविः ।
 येतना सर्वभूतानामिन्द्रियाणां मनस्तथा ॥ ३० ॥
 ब्रह्मा ब्रह्मविदां देवो ज्ञानं ज्ञानवतां तथा ।
 कीर्तिः श्रीर्वाङ् य नारीणां स्मृतिर्मेधा तथा क्षमा ॥ ३१ ॥
 आश्रमाणां यतुर्थश्च वर्णानां ब्राह्मणस्तथा ।
 स्कन्दः सेनाप्रणेतृणां सद्यश्च दयावताम् ॥ ३२ ॥
 जयश्च व्यवसायश्च तथोत्साहवतां प्रभुः ।
 अश्वत्थः सर्ववृक्षाणामोषधीनां तथा यवः ॥ ३३ ॥
 मृत्युः स अेव म्रियतामुद्भवश्च भविष्यताम् ।
 जषाणां मकरश्चैव धूतं छलयतां तथा ॥ ३४ ॥
 मानश्च सर्वगुल्यानां रत्नानां कनकं तथा ।

धृतिर्भूमौ रसस्तेजस्तेजश्चैव लुताशने ॥ ३५ ॥
 वायुः स्पर्शगुणानां य भं य शब्दगुणस्तथा ।
 अेवं विभूतिभिः सर्वं व्याप्य तिष्ठति भागव ॥ ३६ ॥
 अेकांशेन भृगुश्रेष्ठ तस्यांशत्रितयं द्विवि ।
 देवाश्च ऋषयश्चैव ब्रह्मा यादं य भागव ॥ ३७ ॥
 यक्षुषा यत्र पश्यन्ति विना ज्ञानगतिं द्विज ।
 ज्ञाता ज्ञेयस्तथा ध्याता ध्येयश्चोक्तो जनार्दनः ॥ ३८ ॥
 यज्ञो यष्टा य गोविन्दः क्षेत्रं क्षेत्रज्ञ अेव य ।
 अन्नमन्नाद अेवोक्तः स अेव य गुणत्रयम् । ३९ ॥
 गामाविश्य य भूतानि धारयत्योजसा विभुः ।
 पुष्पाति यौषधीः सर्वा सोमो भूत्वा रसात्मकः ॥ ४० ॥
 प्राणिनां जठरस्थोऽग्निर्भुक्तपायी स भागव ।
 येषाङ्कप्राणिनां ब्रह्मन् स य वायुः शरीरगः ॥ ४१ ॥
 यथादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽपिलम् ।
 यथ्यन्द्रमसि यथ्याग्रौ तत्तेजस्तत्र कीर्तितम् ॥ ४२ ॥
 सर्वस्य यासौ हृदि सन्निविष्टस्तस्मात्स्मृतिर्ज्ञानमपोहनं य ।
 सर्वैश्च देवैश्च स अेव वन्द्यो वेदान्तकृद्वेदकृदेव यासौ ॥ ४३ ॥
 एति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमभाष्ये मार्कण्डेयवज्रसंवादे
 शङ्करगीतासु विभूतिवर्णनं नाम षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥

शङ्करगीतासु सप्तमोऽध्यायः

अथ श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमभाष्यान्तर्गते शङ्करगीतासु
 सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

राम उवाच ।

आराध्यते स भगवान् कर्मणा येन शङ्कर ।
 तन्ममायक्ष्व भगवन् सर्वसत्त्वसुभ्रप्रदम् ॥ १ ॥

शङ्कर उवाच ।

साधु राम मलाभाग साधु दानवनाशन ।

यन्मां पृथसि धर्मज्ञा केशवाराधनं प्रति ॥ २ ॥
 द्विवसं द्विवसार्धं वा मुदूर्तमेकमेव वा ।
 नाशश्चाशेषपापस्य भक्तिर्भवति केशवे ॥ ३ ॥
 अनेकजन्मसाहस्रैर्नानाद्योन्यन्तरेषु य ।
 जन्तोः कल्मषहीनस्य भक्तिर्भवति केशवे ॥ ४ ॥
 नाधन्यः केशवं स्तौति नाधन्योऽर्ययति प्रभुम् ।
 नभत्यधन्यश्च हरिं नाधन्यो वेत्ति माधवम् ॥ ५ ॥
 मनश्च तद्धि धर्मज्ञा केशवे यत्प्रवर्तते ।
 सा बुद्धिस्तद्ग्रन्तायैव सततं प्रति तिष्ठति ॥ ६ ॥
 सा वाणी केशवं देवं या स्तौति भृगुनन्दन ।
 श्रवणौ तौ श्रुता याभ्यां सततं तत्कथाः शुभाः ॥ ७ ॥
 अवेळि धर्मज्ञा तथा तत्पूजाकरणात्करौ ।
 तदेकं सकृद्वं कर्म केशवार्थाय यत्कृतम् ॥ ८ ॥
 यतो मुष्यकृत्वावामौ करणं सुप्रयोजनम् ।
 मनसा तेन किं कार्यं यन्न तिष्ठति केशवे ॥ ९ ॥
 बुद्ध्या वा भार्गवश्रेष्ठ तथा नास्ति प्रयोजनम् ।
 रोगः सा रसना वापि यथा न स्तूयते हरिः ॥ १० ॥
 गतौ ब्रह्मप्रती कर्णौ याभ्यां तत्कर्म न श्रुतम् ।
 भारभूतैः करैः कार्यं किं तस्य नृपशोर्द्विज ॥ ११ ॥
 यैर्न सम्पूजितो देवः शङ्खचक्रगदाधरः ।
 पादौ तौ सकृदौ राम केशवालयगामिनौ ॥ १२ ॥
 ते य नेत्रे मडाभाग याभ्यां सन्दृश्यते हरिः ।
 किं तस्य यरणैः कार्यं कृतस्य निपुणैर्द्विज ॥ १३ ॥
 याभ्यां न प्रजते जन्तुः केशवालयदृशने ।
 जात्यन्धतुल्यं तं मन्ये पुरुषं पुरुषोत्तम ॥ १४ ॥
 यो न पश्यति धर्मज्ञा केशवार्था पुनः पुनः ।
 क्लेशसञ्जनं कर्म वृथा तद्भृगुनन्दन ॥ १५ ॥

केशवं प्रति यद्राम छियतेऽलनि सर्वदा ।
 पश्य केशवमाराध्य मोदमानं शयीपतिम् ॥ १६ ॥
 यमञ्च वरुणञ्चैव तथा वैश्रवाणं प्रभुम् ।
 देवेन्द्रत्वमतिस्कीतं सर्वभूतिस्मितं पदम् ॥ १७ ॥
 हरिभक्तिद्रुमात्पुष्पं राजसात्सात्त्विकं क्लृप्तम् ।
 अग्निमा मडिमा प्राप्तिः प्राकाम्यं लघिमा तथा ॥ १८ ॥
 ईशित्वञ्च वशित्वञ्च यत्र कामावसायिता ।
 आराध्य केशवं देवं प्राप्यन्ते नात्र संशयः ॥ १९ ॥
 उतप्रत्यङ्गमातङ्गो रुधिरारुणभूतले ।
 सङ्ग्रामे विजयं राम प्राप्यते तत्प्रसादतः ॥ २० ॥
 मडाकटितटश्रोण्यः पीनोन्नतपयोधराः ।
 अकलङ्कुशशाङ्गाभवदना नीलमूर्धजाः ॥ २१ ॥
 रमयन्ति नरं स्वप्ने देवराभा मनोहराः ।
 सङ्घैर्नार्थितो देवो डेलया वा नमस्कृतः ॥ २२ ॥
 वेदवेदाङ्गवपुषां मुनीनां भावितात्मनाम् ।
 ऋषित्वमपि धर्मज्ञा विज्ञेयं तत्प्रसादजम् ॥ २३ ॥
 रमन्ते सल रामाभिः प्राप्य वैधाधरं पदम् ।
 अन्यभावतया नाम्नः कीर्तनादपि भार्गव ॥ २४ ॥
 रत्नपर्यङ्कुशयिता मडाभोगाश्च भोगिनः ।
 वीज्यन्ते सल रामाभिः केशवस्मरणैः ॥ २५ ॥
 सौगन्धिके वने रम्ये डैलासपर्वते द्विज ।
 यद्यक्षा विडरन्ति स्म तत्प्राङ्ः कुसुमं नतेः ॥ २६ ॥
 रत्नयित्रासु रम्यासु नन्दनोद्यानभूमिषु ।
 डीडन्ति य सल स्त्रीभिर्गन्धर्वीभिः कथाश्रुतेः ॥ २७ ॥
 यतुस्समुद्रवेलायां मेरुविन्ध्यपयोधराम् ।
 धरां ये भुञ्जते भूपाः प्रणिपातस्य तत्कलम् ॥ २८ ॥
 तस्मात्तवाहं वक्ष्यामि यद्यदाचरतः सदा ।
 पुरुषस्येह भगवान् सुतोषस्तुष्यते हरिः ॥ २९ ॥

पूज्यः स नित्यं वरदो महात्मा स्तव्यः स नित्यं जगद्वेकवन्द्यः ।

ध्येयः स नित्यं सकलाघडर्ता चैतावदुक्तं तव राम गुह्यम् ॥ ३० ॥

एति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमपादे मार्कण्डेयवज्रसंवादे

शङ्करगीतासु भक्तिफलप्रदर्शनिं नाम सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

Encoded and proofread by PSA Easwaran

Shankara Gita

pdf was typeset on December 28, 2022

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

